

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 572

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 1 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 46 din 4 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal	2–8
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
106. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, precum și pentru modificarea unor acte normative.....	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.728/2.065/991. — Ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea „CARFIL — S.A. BRAȘOV” — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.	11–13
1.777/2.053/1.038. — Ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Metrom — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 46**

din 4 februarie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 40—91
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Sindicatul Național Telecomunicații Mobile din București, în numele și pentru membrii de sindicat Marius Amariei, Florin Bică și Corina Mănilă în Dosarul nr. 6.474/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.741D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Sindicatul Național Telecomunicații Mobile din București, domnul avocat Andi Constantin Puiu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, domnul consilier juridic Horațiu Viorel Raica, având delegație depusă la dosar, precum și personal domnul Florin Bică, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Sindicatul Național Telecomunicații Mobile din București a depus la dosar mai multe documente, precum și note de ședință prin care a solicitat admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.815D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a punctelor 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Sindicatul Național Telecomunicații Mobile din București, în numele și pentru membrul de sindicat Ștefan Dumitrache, în Dosarul nr. 15.552/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și în Dosarul nr. 1.950D/2019 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a punctelor 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Sindicatul Lucrătorilor din Muzeul Național de Istorie a României (MNIR), în numele și pentru membrii de sindicat Valentin Radu, Paul Damian, Cristina Carote, Corina Ioana Bors, Irina Petroviciu, Adela Baltac, Eugen-Silviu Teodor, Constantin Haita, Roman-Petru-Ovidiu Tentea, Diana-Maria Mandache și Cătălin-Dragoș Bem, precum și de Federația Națională a Sindicatelor din Cultură și Mass-media (FNSCMM), intervenient în interesul Sindicatului

Lucrătorilor din Muzeul Național de Istorie a României (MNIR), în Dosarul nr. 26.575/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

5. La apelul nominal, în Dosarul nr. 1.815D/2018, se prezintă, pentru partea Sindicatul Național Telecomunicații Mobile din București domnul avocat Andi Constantin Puiu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și domnul consilier juridic Horațiu Viorel Raica, având delegație depusă la dosar, precum și personal domnul Ștefan Dumitrache, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. În Dosarul nr. 1.950D/2019, se prezintă pentru Federația Națională a Sindicatelor din Cultură și Mass-media (FNSCMM) domnul consilier juridic Daniel Năstase, iar pentru Sindicatul Lucrătorilor din Muzeul Național de Istorie a României se prezintă doamna avocat Marcela Antonella Marinescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

7. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Sindicatul Național Telecomunicații Mobile a depus la dosar mai multe documente, precum și note de ședință prin care a solicitat admiterea excepției de neconstituționalitate.

8. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarelor nr. 1.815D/2018 și nr. 1.950D/2019 la Dosarul nr. 1.741D/2018.

9. Atât părțile prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 1.815D/2018 și nr. 1.950D/2019 la Dosarul nr. 1.741D/2018, care este primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Sindicatului Național din Telecomunicații Mobile. Domnul avocat Puiu Andi Constantin arată că în notele scrise depuse s-a făcut referire la mai multe documente, convenții internaționale pe care România trebuie să le respecte. Astfel, potrivit dispozițiilor legale criticate, care încalcă prevederile art. 11 și 20 din Constituție, contribuțiile salariaților au depășit 80% din venitul acoperirii acestor nevoi în anii 2018 și 2019. Principiul solidarității sociale este un principiu pe care se bazează convențiile menționate. Însă România trebuie să demonstreze că a respectat convențiile internaționale invocate care prevăd un prag de maximum 50%.

11. Se susține că dispozițiile legale criticate încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa privind calitatea legii. Astfel, acestea nu respectă principiul previzibilității legii. Aplicarea legii a fost foarte diferită: unii angajatori au mărit salariul brut pentru a se păstra salariul net la nivelul anului 2017, alții angajatori nu au mărit salariul brut, ceea ce a condus la o scădere a salariului net, ajungându-se, astfel, la nerespectarea componentei sociale a statului român. Se ajunge la nerespectarea componentei sociale a statului român.

12. Prevederile legale criticate încalcă și principiul justei așezări a sarcinilor fiscale prevăzut de art. 56 alin. (2) din Constituție, precum și dreptul la muncă prevăzut de art. 41 din

Constituție. Aceste dispoziții au un impact semnificativ asupra derulării contractelor de muncă. Mai mult decât atât, nu a existat și nu există nicio situație extraordinară ori vreo urgență în adoptarea dispozițiilor legale criticate. Se mai arată că domeniul de reglementare nu putea face obiectul unei ordonanțe de urgență a Guvernului, neexistând o situație extraordinară.

13. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Sindicatului Național Telecomunicații Mobile, domnul Florin Bică. Acesta arată că prin prevederile legale criticate se încalcă dreptul la pensie. În condițiile modificărilor legislative operate, apreciază că a fost obligat să muncească forțat.

14. Președintele acordă cuvântul doamnei avocat Marcela Antonella Marinescu, care arată că adoptarea respectivelor măsuri fiscale s-a făcut printr-o modalitate neconstituțională, ele afectând atât dreptul la pensie, cât și dreptul la muncă. Or, ordonanțele de urgență ale Guvernului nu pot afecta drepturile și libertățile fundamentale. În sprijinul afirmațiilor sale, invocă considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 82 din 15 ianuarie 2009.

15. În continuare, domnul consilier juridic Daniel Năstase arată că există o strânsă legătură între salariu, pensie și dreptul de proprietate. Or, modificarea unilaterală a contractului de muncă a condus la diminuarea salariului net, așadar, la afectarea unor drepturi fundamentale. Salariul intră în sfera dreptului de proprietate al lucrătorilor. Contractul individual de muncă nu este un contract de adeziune, iar cuantumului pensiei pe care lucrătorii o vor primi va fi, de asemenea, afectat.

16. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că, în principiu, venitul brut nu se micșorează, astfel că venitul net rămâne același. Faptul că, în realitate, se poate ajunge la o diminuare a venitului net este legat de politica fiscală a statului, și nu de încălcarea unui drept. În ceea ce privește criticile referitoare la justa așezare a sarcinilor fiscale, se arată că angajații beneficiază de asigurări sociale, ca o contraprestație pentru taxele și impozitele plătite.

17. Referitor la critica privitoare la persoanele care lucrează *part-time*, dar plătesc contribuții la același nivel cu cei care muncesc cu normă întreagă, aceasta pare a fi întemeiată, dar niciunul dintre dosarele de față nu vizează persoane aflate în această situație. În aceste condiții, această critică pare a fi inadmisibilă.

18. Având cuvântul în replică, domnul consilier juridic Daniel Năstase arată că nu este adevărat că nivelul salariului brut a rămas același, iar doamna avocat Marcela Antonella Marinescu respinge concluzia reprezentantului Ministerului Public potrivit căreia niciuna dintre părți nu s-ar afla în ipoteza salariului plătit pentru o normă parțială.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

19. Prin Decizia civilă nr. 110/R din 25 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.474/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Sindicatul Național Telecomunicații Mobile, în numele și pentru membrii de sindicat Marius Amariei, Florin Bică și Corina Mănilă, într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

20. Prin Încheierea din 1 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 15.552/3/2018, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a punctelor 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Sindicatul Național Telecomunicații Mobile, în numele și pentru membrul de sindicat Ștefan Dumitrache, într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

21. Prin Încheierea din 3 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 26.575/3/2018, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a punctelor 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Sindicatul Lucrătorilor din Muzeul Național de Istorie a României (MNIR), în numele și pentru membrii de sindicat Valentin Radu, Paul Damian, Cristina Carote, Corina Ioana Bors, Irina Petroviciu, Adela Baltac, Eugen-Silviu Teodor, Constantin Haita, Roman-Petru-Ovidiu Tentea, Diana-Maria Mandache și Cătălin-Dragoș Bem, precum și de Federația Națională a Sindicatelor din Cultură și Mass-media (FNSCMM), intervenient în interesul Sindicatului Lucrătorilor din Muzeul Național de Istorie a României (MNIR), într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

22. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că textele legale criticate sunt neconstituționale, deoarece afectează stabilitatea normelor legislative și coerența juridică. Astfel, normele criticate sunt în contradicție cu principiile promovate de Legea nr. 263/2010 — actul normativ care tutează domeniul pensiilor, *inter alia* prin stabilirea categoriilor de asigurați, de contribuabili, de acordare a dreptului la pensie, a tipurilor de prestații sociale. Ele încalcă principiul așteptărilor legitime ale asiguraților care prestează activitatea în baza unor contracte individuale de muncă în sectorul privat, întrucât transferul contribuțiilor sociale în sarcina acestora va avea ca efect direct și imediat diminuarea câștigului lor net.

23. Prin instituirea în sarcina exclusivă a asiguraților salariați a obligației de a plăti contribuțiile sociale se nesocotesc principiul solidarității sociale, precum și celelalte dispoziții ale Legii nr. 263/2010 care atribuie calitatea de contribuabil atât asiguraților, cât și angajatorilor — conducând la încălcarea flagrantă a principiului coerenței legislative și punându-i pe participanții sistemului de asigurări sociale în imposibilitatea de a-și conforma conduita cu normele legale aplicabile.

24. Nicio formulă de finanțare exclusivă din partea angajatului nu se poate încadra în tiparul statului social prevăzut de Constituție și dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale, iar prevederile legale criticate reprezintă un derapaj sancționabil în ordinea constituțională.

25. Dispozițiile legale criticate contravin Cartei Sociale Europene și Codului european de securitate socială. Acesta din urmă prevede la art. 70 pct. 2 că totalul cotizațiilor de asigurare care intră în obligația salariaților protejați nu trebuie să depășească 50% din totalul resurselor alocate protecției salariaților, soților și copiilor lor.

26. Se mai susține că se încalcă principiul justei așezări a sarcinilor fiscale, menționându-se jurisprudența considerată relevantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 6 din 25 februarie 1993, Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, Decizia nr. 1.394 din 26 octombrie 2010 și Decizia nr. 504 din 30 iunie 2015.

27. Măsurile dispuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 discriminează salariații, întrucât cea mai mare pondere a contribuțiilor de asigurări sociale și a contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate a fost stabilită în sarcina acestora. Astfel, în timp ce salariații sunt obligați să plătească o contribuție la sistemul de sănătate la o bază de calcul reprezentând veniturile brute de care beneficiază, dar nu mai puțin de salariul

de bază minim brut pe țară, persoanele fizice autorizate plătesc această contribuție la salariul de bază minim brut pe țară, și nu la veniturile pe care le realizează. Mai mult, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017, salariații cu timp parțial de lucru vor datora contribuții sociale la salariul de bază minim brut pe țară chiar dacă veniturile brute lunare se situează sub acest nivel. Salariații cu timp parțial pot ajunge astfel să contribuie, proporțional, cu sume mai mari decât cei care lucrează cu normă întreagă.

28. Dacă o persoană fizică autorizată realizează venituri sub nivelul salariului de bază minim brut pe țară, aceasta nu datorează contribuție la sistemul asigurărilor sociale de sănătate. În schimb, dacă un salariat realizează venituri sub nivelul salariului de bază minim pe țară, el datorează contribuție la sistemul asigurărilor sociale de sănătate la nivelul salariului de bază minim pe țară.

29. În aceste condiții, sistemul de sănătate va fi susținut în cea mai mare parte prin contribuția salariaților, aceștia fiind obligați să susțină prin contribuția lor categoriile de asigurați scutiți de la plata contribuției, ceea ce încalcă principiul așezării juste a sarcinilor fiscale.

30. Se apreciază că respectivele măsuri fiscal-bugetare care modifică în mod esențial responsabilitatea fiscală a angajaților și a angajatorilor și finanțarea sistemului de securitate socială și care afectează principiul statului social reglementat la nivel constituțional nu pot face obiectul reglementării printr-o ordonanță de urgență, ci este obligatoriu ca aceste reglementări să fie supuse dezbaterilor parlamentare și să fie, astfel, adoptate prin lege de către Parlament.

31. Mai mult decât atât, se arată că nu se justifică urgența în adoptarea unor astfel de măsuri, încălcându-se grav principiile reglementate de art. 115 alin. (4) din Constituție. Legiuitorul constituant a introdus în textul constituțional această posibilitate de delegare legislativă, în care Guvernul poate emite ordonanțe de urgență, exclusiv pentru situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată.

32. În cazul de față, maniera de reglementare ar fi trebuit, din contră, să asigure predictibilitatea mediului economic și social, ceea ce presupune o perioadă de pregătire suficientă a unor asemenea măsuri, în ceea ce privește contractele de muncă în vigoare, modalitatea de operare în sistemele de salarizare de către angajatori și altele asemenea. Prin urmare, este contrar naturii sale ca o astfel de modificare legislativă să fie făcută prin ordonanță de urgență.

33. Nu este lipsit de relevanță nici faptul că, în ceea ce privește textul ordonanței a cărei neconstituționalitate se invocă, Guvernul justifică modificarea legislativă ca fiind una prevăzută în programul de guvernare. Având în vedere că aceasta a fost una predictibilă și previzionată cu un an înainte, situația de față nu poate fi considerată ca extraordinar de urgentă, neexistând nimic de natură a opri Guvernul ca prin calitatea pe care o are — de inițiator de proiect de lege — să supună Parlamentului un proiect de lege concomitent cu dezbaterile Legii-cadru nr. 153/2017, existând, astfel, timpul necesar pentru corelarea celor două acte normative și posibilitatea eliminării erorilor care au condus la situația în care salariile au fost practic diminuate.

34. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază în Dosarul nr. 1.741D/2018 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și că normele cu privire la care s-a invocat excepția de neconstituționalitate pot fi apreciate ca venind în contradicție cu prevederile art. 1 alin. (3), precum și ale art. 115 alin. (6) din Constituție.

35. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate în Dosarul nr. 1.815D/2018.

36. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază în Dosarul nr. 1.950D/2019 că normele cu privire la care s-a invocat excepția de neconstituționalitate vin în contradicție cu prevederile art. 1 alin. (3) și cu ale art. 115 alin. (6) din Constituție.

37. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

38. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, observând că, prin conținutul său, critica de neconstituționalitate nu este motivată sub aspectul pretinsului raport de contrariedade dintre textul legal criticat și norma constituțională invocată, ceea ce contravine art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. După cum a statuat în numeroase rânduri, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța cu privire la probleme legate de omisiuni legislative, nici cu referire la aspecte ce vizează modalitatea de interpretare și aplicare a legislației de către instanțele de judecată.

39. Autorii excepției sunt, în realitate, nemulțumiți de faptul că transferul contribuțiilor sociale în sarcina angajaților care prestează activitatea în baza unor contracte individuale de muncă în sectorul privat are ca efect diminuarea câștigului net. În consecință, având în vedere că problemele de aplicare a legii nu sunt de resortul contenciosului constituțional și că în susținerea excepției nu se argumentează contrariedade dispozițiilor legale atacate cu prevederile Legii fundamentale, se arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

40. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

41. În vederea soluționării prezentei cauze, în temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost întocmită Adresa nr. 10.602 din 20 decembrie 2019 către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, prin care s-a solicitat comunicarea argumentelor avute în vedere de inițiator la modificarea legislației fiscale. Prin Adresa nr. 178 din 15 ianuarie 2020, Ministerul Muncii și Protecției Sociale a comunicat faptul că Ministerul Finanțelor Publice are inițiativa legislativă de modificare și completare a prevederilor Codului fiscal și este în măsură să răspundă la aceste întrebări.

42. Astfel, în urma Adresei nr. 285 din 17 ianuarie 2020 a Curții Constituționale, Ministerul Finanțelor Publice a comunicat prin Adresa nr. 642 din 30 ianuarie 2020 că măsurile implementate prin dispozițiile art. I pct. 40—91 au făcut parte dintr-un pachet cuprins în Programul de guvernare aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 53/2017 pentru acordarea încrederii Guvernului, printre care principala măsură este cea referitoare la transferul sarcinii contribuțiilor sociale obligatorii de la angajator la angajat, celelalte fiind de natură tehnică, ce vizează corelări ale prevederilor fiscale ale titlului V din Codul fiscal ca efect al implementării transferului sarcinii fiscale.

43. S-a arătat că măsura contestată a vizat transferul contribuțiilor sociale din sarcina angajatorului în sarcina angajatului, aceasta având ca scop valorificarea în beneficiul angajatului a întregii contribuții de asigurări sociale datorate pentru venitul realizat, dar și creșterea gradului de colectare a veniturilor la bugetul asigurărilor sociale și responsabilizarea angajatorilor în ceea ce privește plata la timp a acestora.

44. Drept urmare, începând cu 1 ianuarie 2018 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017, conform căreia contribuțiile sociale obligatorii datorate de

contribuabili/plătitori sunt următoarele: 1. Angajații datorează contribuții individuale sociale în cotă totală de 35%, respectiv: contribuția de asigurări sociale în cotă de 25%; contribuția de asigurări sociale de sănătate în cotă de 10%. 2. Angajatorii datorează: contribuția de asigurări sociale în cotă de 4%, în cazul condițiilor deosebite de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, contribuția de asigurări sociale în cotă de 8%, în cazul condițiilor speciale de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010; contribuția asiguratorie pentru muncă în cotă de 2,25%.

45. Ca urmare a implementării măsurii transferului sarcinii de la angajator la angajat, contribuția de asigurări sociale a angajatului luată în calcul la stabilirea dreptului de pensie este în prezent în cotă de 25%, față de 10,5% aplicată la un câștig salarial brut majorat corespunzător.

46. De asemenea, prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017 s-a realizat transferul sarcinii contribuțiilor sociale obligatorii datorate de angajator la angajat concomitent cu introducerea unor măsuri în scopul reducerii poverii fiscale pe forța de muncă, respectiv: reducerea numărului contribuțiilor sociale obligatorii de la 9 (angajat și angajator) la 3; reducerea cotei de impozitare a veniturilor de la 16% la 10%; reducerea nivelului contribuțiilor sociale obligatorii, per total, cu 2 puncte procentuale, de la 39,25% la 37,25%; majorarea nivelului salariului lunar brut în funcție de care se acordă deducerea personală ce vizează forța de muncă cu venituri brute salariale de până la 3.600 lei.

47. În acest sens, pentru sectorul privat, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative, s-a prevăzut ca în perioada 20 noiembrie—20 decembrie 2017 să se inițieze obligatoriu negocieri colective cu reprezentanții sindicatelor și ai salariaților pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017.

48. Potrivit prevederilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, pentru personalul bugetar, sumele reprezentând contribuții de asigurări sociale sau, după caz, contribuții individuale la bugetul de stat au fost avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce s-au acordat în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.

49. Astfel, pentru angajat, s-a avut în vedere creșterea sumei cu care acesta contribuie la stabilirea dreptului de pensie, iar pentru angajator, simplificarea și scăderea costurilor administrative, rezultate în urma reducerii numărului de contribuții sociale și, mai ales, a eliminării obligațiilor angajatorului.

50. Din perspectiva administrării veniturilor statului, s-a constatat că în anul 2018, comparativ cu anii 2016 și 2017, quantumul contribuțiilor sociale obligatorii declarate și încasate a crescut, așa cum reiese din datele furnizate de Centrul Național de Informații Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

51. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

52. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat în actele de sesizare, îl constituie prevederile art. 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Dosarul nr. 1.741D/2018) și punctele 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (dosarele nr. 1.815D/2018 și nr. 1.950D/2019). Din examinarea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, în realitate, obiectul acesteia îl reprezintă prevederile art. 1 pct. 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 10 noiembrie 2017, prevederi în privința cărora Curtea urmează să se pronunțe prin prezenta decizie.

53. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind caracterul social al statului și art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii și principiul securității raporturilor juridice, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind principiul egalității în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 56 alin. (2) privind justa așezare a sarcinilor fiscale și art. 115 privind delegarea legislativă. Din examinarea excepției de neconstituționalitate se poate deduce în mod rezonabil că autorii excepției de neconstituționalitate au înțeles să invoce și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 41 privind dreptul la muncă în componenta sa privind dreptul la salariu. De asemenea, autorii excepției de neconstituționalitate au invocat și prevederile art. 12 pct. 1—3 privind dreptul la securitate socială din Carta Socială Europeană și ale art. 70 pct. 1 și 2 privind quantumul cotizațiilor de asigurare din Codul european de securitate socială.

54. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă jurisprudența sa relevantă în materia adoptării ordonanțelor de urgență, cu referire la art. 115 alin. (4) din Constituție. Astfel, potrivit jurisprudenței acesteia (spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005 și Decizia nr. 761 din 17 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 20 ianuarie 2015), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998). De asemenea, în accepțiunea Deciziei nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, „inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu” (a se vedea și Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

55. Mai mult, Curtea, prin Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, a statuat că „urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”. Așa fiind, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 255 din 11 mai 2005, precitată, Curtea a reținut că „invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi [...]”

56. Din analiza jurisprudenței menționate, rezultă că numai existența unor elemente cu caracter obiectiv, care nu au putut fi prevăzute, poate determina apariția unei situații a cărei reglementare se impune cu celeritate. Constatarea acestor elemente se realizează de Guvern, care este obligat să motiveze intervenția sa în preambulul actului normativ adoptat. Prin urmare, oportunitatea legiferării se limitează, deci, la decizia de a adopta actul normativ sau nu, de a avea o conduită activă sau pasivă, în condițiile în care sunt demonstrate elementele cu caracter obiectiv, cuantificabil, prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. Cu alte cuvinte, decizia legiferării aparține în exclusivitate legiuitorului delegat, care, dacă hotărăște reglementarea unei anumite situații juridice, are obligația de a se conforma exigențelor constituționale (a se vedea și Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 14 martie 2017).

57. Pornind de la aceste premise jurisprudențiale, Curtea urmează să analizeze în ce măsură, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017, Guvernul s-a conformat exigențelor constituționale privind demonstrarea existenței unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată, precum și motivarea urgenței în cuprinsul actului normativ.

58. În cauza de față, Curtea constată că întreaga expunere de motive a ordonanței de urgență analizate se axează pe existența unor situații care reprezintă o amenințare la adresa drepturilor sociale ale cetățenilor. Astfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017 se arată, printre altele, că promovarea acestui act normativ este determinată în principal de necesitatea reformării sistemelor sociale publice din România în vederea creșterii gradului de colectare a veniturilor la bugetul asigurărilor sociale de stat și de responsabilizare a angajatorilor în ceea ce privește plata la timp a contribuțiilor sociale obligatorii datorate atât de către aceștia, cât și de către angajați. În acest sens, se reduce numărul contribuțiilor sociale obligatorii, angajatorul urmând ca, în continuare, să stabilească, să rețină, să declare și să plătească obligațiile datorate. De asemenea, în acest context, s-a avut în vedere necesitatea elaborării Legii bugetului asigurărilor sociale de stat și a Legii bugetului de stat pentru anul 2018.

59. S-a ținut seama de faptul că neadoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017 ar fi putut avea consecințe negative, în sensul că nu puteau fi promovate modificările corelative ale legislației din domeniul muncii, sănătății, de către instituțiile de specialitate, începând cu aceeași dată, respectiv data de 1 ianuarie 2018, modificări care aduceau beneficii salariaților din sistemul bugetar. Totodată, neîndeplinirea de către operatorii economici a obligației de a vira contribuțiile sociale către stat ar fi fost de natură să conducă la nerealizarea planului de execuție bugetară și, implicit, la încălcarea drepturilor sociale ale cetățenilor, drepturi fundamentale prevăzute chiar de textul Constituției. Or, măsura contestată a

vizat transferul contribuțiilor sociale din sarcina angajatorului în sarcina angajatului, aceasta având ca scop valorificarea în beneficiul angajatului a întregii contribuții de asigurări sociale datorate pentru venitul realizat, dar și creșterea gradului de colectare a veniturilor la bugetul asigurărilor sociale și responsabilizarea angajatorilor în ceea ce privește plata la timp a acestora.

60. De asemenea, Curtea reține faptul că la stabilirea punctajului de pensie și a stagiului de cotizare potrivit legislației în materie, în funcție de care se determină drepturile de pensie ale angajatului, contribuția datorată de angajator nu era luată în calcul, aceasta fiind datorată în virtutea principiului solidarității sociale care stă la baza funcționării sistemului public de pensii. Trebuie avut în vedere că elementele care se iau în calcul la stabilirea dreptului de pensie se determină atât pe baza contribuției individuale de asigurări sociale, cât și a câștigului lunar brut al salariatului, care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale.

61. Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea constată că Guvernul a îndeplinit obligațiile prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, în sensul motivării urgenței în preambulul actului normativ și a dovedirii existenței unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, cu ocazia elaborării actului normativ.

62. De asemenea, Curtea constată că prevederile legale criticate nu afectează vreun drept fundamental al cetățenilor dintre cele la care se referă art. 53 din Legea fundamentală și, în consecință, nu încalcă dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, Curtea a statuat că sensul juridic al noțiunii de „a afecta” din cuprinsul art. 115 alin. (6) din Constituție este acela de „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”; în schimb, ordonanțele de urgență pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin [a se vedea *mutatis mutandis* și Decizia nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010, Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010, sau Decizia nr. 1.610 din 15 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 23 decembrie 2010]. Prin urmare, concepția de ansamblu a textului analizat este aceea ca ordonanța de urgență să nu antreneze consecințe negative, să nu lezeze/vatăme/prejudicieze instituțiile fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție și drepturile electorale.

63. Astfel, legiuitorul delegat a dorit să contracareze rapid o anumită tendință de creștere a sumelor neachitate la bugetele de asigurări sociale, fapt ce a condus la afectarea considerabilă a acestora, și implicit a sistemului de prestații sociale constând în pensii, servicii medicale, indemnizații de șomaj și altele asemenea, de care ar trebui să beneficieze salariații — asigurați pentru care se datorează aceste contribuții.

64. Așadar, în cazul de față, legiuitorul a adoptat măsuri fiscale de ordin tehnic, fără a opera vreo reducere punctuală a unor salarii, ci punând în aplicare o politică fiscală impusă de o situație extraordinară. Astfel, legiuitorul a redimensionat, în condițiile date, politica sa fiscală, aspect care se înscrie în marja sa de apreciere, în scopul îmbunătățirii colectării contribuțiilor la bugetul de asigurări sociale și, implicit a protejării drepturilor fundamentale ale salariaților (dreptul la sănătate, dreptul la un nivel de trai decent etc.).

65. Analizând criticile intrinseci de neconstituționalitate, Curtea reține faptul că așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin

impunerea unui tratament identic pentru situații identice. În concordanță cu ceea ce instanța de contencios constituțional a statuat în mod constant, respectiv faptul că egalitatea de tratament presupune în mod necesar identitatea de situații juridice, calificarea unei reglementări ca fiind discriminatorie se justifică doar atunci când, pentru situații similare, se instituie regimuri juridice diferite pentru persoanele cărora li se aplică (a se vedea Decizia nr. 432 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.176 din 13 decembrie 2004). Or, Curtea constată că prevederile criticate se aplică deopotrivă, în mod egal, tuturor celor care cad sub incidența lor, de la momentul de referință stabilit de legiuitor.

66. Principiul justei așezări a sarcinilor fiscale implică un complex de condiții de care legiuitorul este ținut atunci când instituie anumite obligații fiscale în sarcina contribuabililor, întrucât fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele [contribuțiile sociale] pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 6 din 25 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 25 martie 1993 și Decizia nr. 940 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010).

67. Prin conduita sa legiuitorul a respectat întru totul dispozițiile art. 56 și 139 din Constituție, fără a afecta alte drepturi și libertăți fundamentale. Astfel, instituirea, în această formă, a unor contribuții financiare are un scop legitim, și anume asigurarea ritmicității și certitudinii alimentării bugetului asigurărilor sociale de stat cu sumele de bani aferente obligațiilor fiscale ce revin în sarcina contribuabililor, ca o măsură de protecție a bugetului asigurărilor sociale, precum și eficientizarea colectării și, totodată, evitarea unor costuri suplimentare din partea statului pentru proceduri ce țin de recuperarea sumelor datorate cu titlul de contribuții sociale. Ca atare, legiuitorul a urmărit predictibilitatea și eficientizarea încasării impozitelor datorate la bugetul consolidat al statului, respectiv la bugetele locale, pentru protejarea titularului dreptului de creanță, respectiv statul, care este ținut de realizarea funcțiilor și sarcinilor sale constituționale (protecție socială etc.), inclusiv cu privire la menținerea unei discipline fiscale coerente.

68. În acest context, Curtea, având în vedere jurisprudența sa anterioară, spre exemplu Decizia nr. 268 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 1 iulie 2014, paragraful 44, reține că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2006, *pronunțată în Cauza Stere și alții împotriva României*, paragraful 50). Astfel, legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o amplă marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită adoptarea unui act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc” (Decizia din 4 septembrie 2012, pronunțată în *Cauza Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 41 și 49).

69. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia salariații cu timp parțial pot ajunge astfel să contribuie mai mult decât primesc ca plată a muncii lor, Curtea reține faptul că, potrivit Cartei sociale europene: „*În vederea exercitării efective a dreptului la muncă, părțile se angajează: 1. să recunoască dreptul unuia dintre principalele obiective și responsabilități, realizarea și menținerea nivelului cel mai ridicat și stabil posibil al locului de*

muncă în vederea realizării unui loc de muncă cu normă întreagă”;

70. Așadar, măsura legiuitorului de a impune salariaților cu timp parțial același nivel de contribuții ca celor care muncesc cu normă întreagă apare ca fiind justificată în condițiile în care a încercat înlăturarea situației în care angajații sunt afectați de precaritatea locului lor de muncă și a dorit să încurajeze încheierea de contracte de muncă cu normă întreagă, de natură să contracareze anumite practici defavorabile salariaților de pe piața muncii. Curtea constată că măsura se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, motiv pentru care nu poate reține existența vreunei discriminări.

71. Referitor la critica potrivit căreia salariații sunt obligați să plătească acele contribuții la sistemul de sănătate la o bază de calcul reprezentând veniturile brute de care beneficiază, dar nu mai puțin de salariul de bază minim brut pe țară, în timp ce persoanele fizice autorizate plătesc această contribuție la salariul de bază minim brut pe țară și nu la veniturile pe care le realizează, Curtea reține că această critică nu poate fi primită, întrucât salariații sunt într-o situație diferită față de persoanele fizice autorizate, regimul acestora din urmă fiind reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016. O persoană fizică autorizată nu poate avea calitatea de angajat al unor terțe persoane cu care colaborează potrivit art. 16, chiar dacă colaborarea este exclusivă [art. 17 alin. (3)]. Potrivit art. 5 din ordonanța de urgență menționată, persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale trebuie să aibă un sediu profesional pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de lege. Art. 148 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal a ținut cont de specificul activității persoanelor fizice autorizate care acționează în calitate de întreprinzători cu toate riscurile aferente acestei activități.

72. Afirmația potrivit căreia persoanele fizice autorizate plătesc contribuțiile de asigurări sociale, în mod automat, prin raportare la salariul minim brut, este eronată, întrucât organele fiscale au posibilitatea de a verifica activitatea și veniturile realizate de această categorie de persoane în condițiile legislației fiscale.

73. O altă critică este cea legată de faptul că nici Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 și nici Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 nu îi obligă pe angajatori să mențină în plată salariul net avut în plată înainte de modificările operate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017. Însă, legiuitorul a creat cadrul legislativ favorabil pentru a se ajunge la acest rezultat.

74. În acest sens, pentru sectorul privat, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative, s-a prevăzut ca în perioada 20 noiembrie—20 decembrie 2017 să se inițieze obligatoriu negocieri colective cu reprezentanții sindicatelor și ai salariaților pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017.

75. Tot pentru sectorul privat, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2018 privind unele măsuri fiscal-bugetare au fost implementate măsuri care au vizat asigurarea stabilității locurilor de muncă și menținerea salariului net la nivelul celui din decembrie 2017 în cazul angajaților care fac parte din categoria persoanelor fizice scutite de la plata impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor conform dispozițiilor art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și a celor aflate în concedii medicale.

76. Legiuitorul nici nu ar fi putut să mențină salariul net în sectorul privat, în urma modificărilor legislative operate, la nivelul

de dinainte de menționatele modificări, având în vedere că acesta se stabilește pe baza negocierilor dintre operatorii economici și angajați. Legiuitorul are doar competența să creeze cadrul legislativ favorabil pentru ajungerea la un acord dintre operatorii economici și angajați, chiar dacă a făcut-o printr-un act normativ distinct.

77. În sectorul public, angajatorul public prin natura cheltuielilor angajate în legătură cu plata drepturilor salariale, respectiv cheltuieli bugetare, și prin temeiul stabilirii sistemului de salarizare, respectiv legea, nu este în aceeași situație cu cel privat, astfel încât unei situații de fapt diferite îi corespunde și un tratament juridic diferențiat. Egalitatea nu presupune uniformitate, astfel încât este evident că angajatorul din sfera publică se conduce, în privința modului de stabilire a drepturilor salariale și a marjei de apreciere de care dispune în privința stabilirii salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute, după alte reguli față de angajatorul privat (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011). Astfel, în sectorul public, legiuitorul a putut interveni în vederea menținerii nivelului salariului net în urma aplicării noilor norme fiscale, în anumite condiții prevăzute de lege. În aceste condiții, care țin de aplicarea politicii fiscale a statului, Curtea nu poate reține că legiuitorul a încălcat vreun drept sau vreo libertate fundamentală.

78. Astfel, din punct de vedere al angajatului, s-a avut în vedere creșterea sumei cu care acesta contribuie la stabilirea dreptului de pensie, iar pentru angajator, simplificarea și scăderea costurilor administrative, rezultate în urma reducerii

numărului de contribuții sociale și mai ales, ca urmare a eliminării obligațiilor angajatorului.

79. Drept urmare, din punct de vedere al măsurilor fiscale introduse prin art. 1 pct. 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017, acestea au asigurat continuitatea respectării principiului constituțional al egalității de tratament între persoane aflate în aceeași situație juridică, precum și a principiului fiscal al justeții impunerii sau echității fiscale conform căruia prin legislația fiscală se asigură ca sarcina fiscală a fiecărui contribuabil să fie stabilită pe baza puterii contributive, respectiv în funcție de mărirea veniturilor sau a proprietăților acestuia.

80. Ca atare, pentru argumentele mai sus arătate, Curtea constată că nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate, respectiv ale art. 1 alin. (3) privind caracterul social al statului și alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii și principiul securității raporturilor juridice, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind principiul egalității în fața legii, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 41 privind dreptul la muncă în componenta sa privind dreptul la salariu, ale art. 56 alin. (2) privind justa așezare a sarcinilor fiscale, precum și ale art. 115 alin. (4) și (6) privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

81. În ceea ce privește prevederile art. 70 pct. 1 și 2 privind quantumul cotizațiilor de asigurare din Codul european de securitate socială și cele ale art. 12 pct. 1—3 privind dreptul la securitate socială din Carta Socială Europeană, Curtea constată că acestea se referă la altă ipoteză normativă decât cea cuprinsă în dispozițiile legale criticate, astfel că acestea nu au incidență în cauză.

82. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național Telecomunicații Mobile, în numele și pentru membrii de sindicat Marius Amariei, Florin Bică și Corina Mănilă, în Dosarul nr. 6.474/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Național Telecomunicații Mobile, în numele și pentru membrul de sindicat Ștefan Dumitrache, în Dosarul nr. 15.552/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Lucrătorilor din Muzeul Național de Istorie a României (MNIR), în numele și pentru membrii de sindicat Valentin Radu, Paul Damian, Cristina Carote, Corina Ioana Bors, Irina Petroviciu, Adela Baltac, Eugen-Silviu Teodor, Constantin Haita, Roman-Petru-Ovidiu Tentea, Diana-Maria Mandache și Cătălin-Dragoș Bem, precum și de Federația Națională a Sindicatelor din Cultură și Mass-media (FNCSMM), intervenient în interesul Sindicatului Lucrătorilor din Muzeul Național de Istorie a României (MNIR) în Dosarul nr. 26.575/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 1 pct. 40—91 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, precum și pentru modificarea unor acte normative

Având în vedere faptul că furnizarea gazelor naturale la preț reglementat și în baza contractelor-cadru pentru clienții casnici este cuprinsă în activitățile aferente pieței reglementate până la data de 30 iunie 2020, ulterior acestei date piața urmând a fi liberalizată complet,

ținând cont de necesitatea introducerii unui program de ofertare obligatorie a gazelor naturale, care să cuprindă repartizarea cantităților oferite pe produse standardizate lunare, trimestriale, semestriale și anuale, astfel încât să fie asigurate condițiile de competiție transparentă și nediscriminatorie pentru toți potențialii cumpărători,

apare ca absolut necesară modificarea și completarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare și a Legii nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore,

în vederea asigurării unui cadru legal care să respecte principiile echității și egalității de tratament în condiții similare în domeniul jocurilor de noroc, având în vedere că suspendarea administrativă a activității operatorilor a avut ca rezultat o diminuare semnificativă a lichidităților financiare ale acestora,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 102, după litera n) se introduc două noi litere, literele o) și p), cu următorul cuprins:

„o) elaborează Planul de acțiuni preventive privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale și Planul de urgență, conform prevederilor Regulamentului (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010;

p) dispune măsuri care nu au la bază mecanismele pieței destinate asigurării securității aprovizionării cu gaze naturale în cazul declarării unei situații de criză, nivelul de urgență, în calitate de autoritate competentă conform prevederilor Regulamentului (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010.”

2. La articolul 143 alineatul (1), litera a¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a¹) să achiziționeze gazele naturale pe care le furnizează clienților casnici, în condiții de minimizare a costului resurselor alocate, pe baza unor proceduri proprii, elaborate în corelare cu prevederile art. 177 alin. (3¹⁵), (3¹⁶) și (3¹⁷), care să asigure caracterul transparent al procesului de achiziție a gazelor naturale și, în același timp, tratamentul egal și nediscriminatoriu al persoanelor care participă la procedura de achiziție a gazelor naturale, în calitate de ofertanți;”.

3. La articolul 143 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) să înființeze puncte unice de contact, fizice sau virtuale care să asigure clienților finali modalități adecvate de informare cu privire la drepturile acestora, la legislația în vigoare, la căile de soluționare a litigiilor în cazul unor cereri, plângeri, sesizări, reclamații sau contestații, inclusiv informații privind prețurile de

tranzacționare a gazelor naturale publicate de către operatorii piețelor centralizate. Aceste puncte unice de contact pot face parte din punctele de informare generală a consumatorilor și oferă clienților finali informații în mod gratuit;”.

4. La articolul 143 alineatul (1), literele c) și q) se abrogă.

5. La articolul 143, alineatul (3) se abrogă.

6. Articolul 176 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 176. — (1) Planul de acțiuni preventive privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale și Planul de urgență, prevăzute la art. 102 lit. o), se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de ministerul de resort.

(2) În cazul apariției unei situații de criză, pe cele trei niveluri prevăzute de Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010, ministerul de resort, în calitate de autoritate competentă, pune în aplicare măsurile prevăzute în Planul de acțiuni preventive privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale și/sau în Planul de urgență.

(3) În situații de criză, pe perioada nivelului de urgență, în vederea asigurării securității aprovizionării cu gaze naturale, autoritatea competentă poate dispune aplicarea măsurilor administrative, prevăzute în Planul de urgență, care nu au la bază mecanisme de piață.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (2) trebuie să afecteze cât mai puțin buna funcționare a pieței interne a Uniunii Europene și să se rezume strict la remedierea situației de criză care le-a generat.

(5) Ministerul de resort notifică în regim de urgență, Comisiei Europene, măsurile de siguranță adoptate în fiecare caz.”

7. La articolul 177, alineatele (3¹⁵)—(3¹⁷) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3¹⁵) În perioada 1 iulie 2020—31 decembrie 2022, toți participanții la piața de gaze naturale, cu excepția producătorilor a căror producție anuală realizată în anul anterior depășește 3.000.000 MWh, în măsura în care contractează vânzarea de gaze naturale pe piața angro, într-un an calendaristic, au

obligația să oferteze anual, în calitate de vânzător, în anul calendaristic în care livrează gazele naturale, cantități de gaze pe piețele centralizate, transparent, public și nediscriminatoriu, în conformitate cu reglementările emise de ANRE.

(316) a) În perioada 1 iulie 2020—31 decembrie 2022 producătorii de gaze naturale a căror producție anuală realizată în anul anterior depășește 3.000.000 MWh au obligația să oferteze anual vânzarea unor cantități de gaze naturale, cu livrare în perioada 1 iulie 2020—31 decembrie 2022, în mod transparent, public și nediscriminatoriu, pe piețele centralizate în conformitate cu reglementările emise de ANRE.

b) pentru perioada 1 iulie 2020—31 decembrie 2022 cantitățile de gaze naturale prevăzute la lit. a) reprezintă o cotă procentuală de 40% din producția anuală înregistrată în anul anterior ofertării, cu excepția consumului tehnologic și a consumului propriu;

c) reglementările ANRE prevăzute la lit. a) stabilesc un program de ofertare obligatorie, care să cuprindă repartizarea cantităților oferite pe produse standardizate lunare, trimestriale, semestriale, sezoniere și anuale, astfel încât să fie asigurate condițiile de competiție, transparență și nediscriminare pentru toți potențialii cumpărători.

(317) În perioada 1 iulie 2020—31 decembrie 2022, toți participanții la piața de gaze naturale, în măsura în care contractează cumpărarea de gaze naturale pe piața angro, într-un an calendaristic, au obligația să oferteze anual, în calitate de cumpărător, în anul calendaristic în care achiziționează gazele naturale, cereri de cumpărare de gaze naturale pe piețele centralizate, transparent, public și nediscriminatoriu, în conformitate cu reglementările emise de ANRE.”

8. La articolul 177, alineatul (318) se abrogă.

9. La articolul 179 alineatul (2), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) înmagazinarea subterană a gazelor naturale, până la sfârșitul ciclului de extracție 2020—2021;”

10. La articolul 194, punctul 24¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„24¹. nerespectarea de către participanții la piața de gaze naturale a obligațiilor ce le revin în temeiul prevederilor art. 143 alin. (1), cu excepția nerespectării obligației prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a¹);”

11. La articolul 194, după punctul 24¹ se introduce un nou punct, punctul 24², cu următorul cuprins:

„24². nerespectarea de către participanții la piața de gaze naturale a obligațiilor ce le revin în temeiul prevederilor art. 143 alin. (1) lit. a¹);”

12. La articolul 195 alineatul (1) punctul 2, litera e) se modifică după cum urmează:

„e) cu amendă cuprinsă între 5% și 10% din cifra de afaceri anuală, cele de la pct. 24², 25, 35, 35¹, 36¹ și 42;”

Art. II. — Dispozițiile art. I pct. 10, 11 și 12 intră în vigoare în 10 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Legea nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 964 din 14 noiembrie 2018, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Începând cu data de 1 iulie 2020, prevederile art. 177 alin. (316) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore, inclusiv filialele acestora și/sau aparținând aceluiași grup de interes economic.”

2. Articolul 21 se abrogă.

Art. IV. — Taxele aferente autorizațiilor de exploatare a jocurilor de noroc prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt datorate de către operatorii care exploatează jocuri de noroc tradiționale pe perioada stării de alertă, instituită prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, prelungită prin Hotărârea Guvernului nr. 476/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în care activitatea desfășurată de aceștia este suspendată.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
ECONOMIEI, ENERGIEI
ȘI MEDIULUI
DE AFACERI
Nr. 1.728
din 15 mai 2020

MINISTERUL
FINANTELOR PUBLICE
Nr. 2.065
din 26 iunie 2020

MINISTERUL MUNCII
ȘI PROTECȚIEI
SOCIALE
Nr. 991
din 22 mai 2020

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea „CARFIL — S.A. BRAȘOV” — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu completările ulterioare,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea „CARFIL — S.A. BRAȘOV” — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
energiei și mediului
de afaceri
Virgil-Daniel Popescu

Ministrul finanțelor
publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii și
protecției sociale,
**Victoria Violeta
Alexandru**

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

Societatea „CARFIL — S.A. BRAȘOV” — Filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.

Adresa: Str. Zizinului nr. 119

Cod unic de înregistrare: RO 13945863

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2020**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2020 -mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	11.188
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	11.138
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	50
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	35.057
	1	Cheletuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	35.017
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	11.008
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	581
	C.	cheltuieli cu personalul (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	17.446
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	12.905
	C1	ch. cu salariile	12	11.512
	C2	bonusuri	13	1.393
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	3.908
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	335
	C5	cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	298
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	5.982
	2	Cheletuieli financiare	19	40
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	-23.869
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL /PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-RD.21-RD.22+Rd.23-Rd.24-RD.25), din care:	26	-23.869
	1	Rezerve legale	27	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29,30,31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31))>=0	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2020 -mii lei -
0	1	2	3	4
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	68.655
	1	Alocații de la buget	47	26.600
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	42.155
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	399
	2	Nr.mediu de salariați total	51	389
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	3.535
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	53	3.395
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	37
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf.Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	55	24
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	3.133
	9	Plăți restante	58	5.000
	10	Creanțe restante	59	825

MINISTERUL
ECONOMIEI, ENERGIEI
ȘI MEDIULUI
DE AFACERI
Nr. 1.777
din 26 mai 2020

MINISTERUL
FINANTELOR PUBLICE
Nr. 2.053
din 24 iunie 2020

MINISTERUL MUNCII
ȘI PROTECȚIEI
SOCIALE
Nr. 1.038
din 9 iunie 2020

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Metrom — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu completările ulterioare,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Metrom — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
energiei și mediului
de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

Ministrul finanțelor
publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii și
protecției sociale,
**Victoria Violeta
Alexandru**

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Societatea METROM — S.A., Filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.
Str. Carpaților nr. 60, Brașov
CUI RO 14531223

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2020

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2020 - mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	8.100
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	7.960
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	140
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	16.488
	1	Cheltuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	16.288
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	5.777
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	382
	C.	cheltuieli cu personalul (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	6.401
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	4.666
	C1	ch. cu salariile	12	4.522
	C2	bonusuri	13	144
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	1.353
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	274
	C5	cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	108
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	3.728
	2	Cheltuieli financiare	19	200
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	-8.388
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	0
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL /PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-RD.21-RD.22+Rd.23-Rd.24-RD.25), din care:	26	
	1	Rezerve legale	27	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29,30,31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31))>=0	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2020 - mii lei -
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	7.455
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	7.455
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	128
	2	Nr.mediu de salariați total	51	128
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	3.809
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat	53	3.773
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	79
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf.Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	55	57
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	2.036
	9	Plăți restante	58	85.686
	10	Creanțe restante	59	120

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 247302